

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

18.12.2022 – 4. adventtisunnuntai

Herran syntymä on lähellä

Tekstit

Psalmi

Ps. 130:5 – 8

1. lukukappale

1. Moos. 21:1 – 7

2. lukukappale

Hepr. 6:13 – 19

Evankeliumi

Matt. 1:18 – 24

Esirukouksissamme: Leena, Eero, Ron, Ruth, Marilyn.

Tulevia tapahtumia

23.12. 2022 – 8.1.2023 toimistot kiinni

Su 18.12

klo 16.00 Joulukonsertti Siion kirkolla.
Mukana kuoromme Luther Bells.
Kahvit tarjolla tilaisuuden jälkeen.

La 24.12

klo 14.00 Candle Light Service † **Regent St.**

Su 25.12

klo 10.00 Joulukirkko **Voima**

Ke 28.12

klo 14 – 17 Pr. Rautiainen ja perhe **Regent St.**

Su 1.1

klo 10.00 Messu † **Voima**

klo 11.30 Engl. jumalanpalvelus † **Regent St.**

Psalmi: Ps. 130:5 – 8

Minä odotan sinua, Herra, odotan sinua koko sielustani ja panen toivoni sinun sanaasi. Minä odotan Herraa kuin vartijat aamua, hartaammin kuin vartijat aamua. Israel, pane toivosi Herraan! Hänen armonsä on runsas, hän voi sinut lunastaa. Hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä.

1. lukukappale: 1. Moos. 21:1 – 7

Herra piti huolen Saarasta, kuten oli sanonut, ja täytti antamansa lupauksen. Saara tuli raskaaksi ja synnytti Abrahamille hänen vanhoilla päivillään pojan. Se tapahtui juuri siihen aikaan, jonka Jumala oli ilmoittanut. Pojalleen, jonka Saara oli synnyttänyt, Abraham antoi nimeksi Isak. Kahdeksantena päivänä lisäkin syntymästä Abraham ympärileikkasi hänet, kuten Jumala oli käskenyt. Abraham oli satavuotias, kun hänen poikansa Isak syntyi. Saara sanoi: ”Jumala on antanut minulle aiheen iloon ja nauruun, ja jokainen, joka tästä kuulee, iloitsee ja nauraa minun kanssani.” Ja Saara sanoi vielä: ”Kuka olisi tiennyt sanoa Abrahamille: ’Saara imettää poikia’? Ja nyt minä kuitenkin olen synnyttänyt pojan hänen vanhoilla päivillään.”

2. lukukappale: Hepr. 6:13 – 19

Antaessaan Abrahamille lupauksensa Jumala vannoi omaan nimeensä, koska ei ollut ketään suurempaa, jonka nimeen hän olisi vannonut. Hän lupasi: ”Minä siunaan sinua runsain määrin ja annan sinulle runsaasti jälkeläisiä”, ja kärsivällisesti odotettuaan Abraham sai, mitä hänelle oli

luvattu. Ihmiset vannovat jonkun itseään suuremman nimeen. Vala merkitsee heille asian vahvistusta, se lopettaa kaikki vastaväitteet. Siksi myös Jumala vannoi lupauksensa takeeksi vielä valan. Hän tahtoi tällä erityisellä tavalla osoittaa niille, joita lupaus koskee, että hänen päätöksensä ei muutu. Noilla kahdella järkähtämättömällä sanallaan, joissa hän, Jumala, ei voi valehdella, hän tahtoi rohkaista meitä, hänen turviinsa paenneita, ja kannustaa pitämään kiinni toivosta, joka on edessämme. Se toivo on elämämme ankkuri, luja ja varma. Se ulottuu väliverhon tuolle puolen.

Evankeliumi: Matt.1:18 – 24

Maria, Jeesuksen äiti, oli kihlattu Joosefille. Ennen kuin heidän liittonsa oli vahvistettu, kävi ilmi, että Maria, Pyhän Hengen vaikutuksesta, oli raskaana. Joosef oli lakia kunnioittava mies mutta ei halunnut häpäistä kihlattiaan julkisesti. Hän aikoi purkaa avioliittosopimuksen kaikessa hiljaisuudessa.

Kun Joosef ajatteli tätä, hänelle ilmestyi yöllä unessa Herran enkeli, joka sanoi: ”Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa Mariaa vaimoksesi. Se, mikä hänessä on siinnyt, on lähtöisin Pyhästä Hengestä. Hän synnyttää pojan, ja sinun tulee antaa pojalle nimeksi Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa sen synneistä.”

Tämä kaikki tapahtui, jotta kävisi toteen, mitä Herra on profeetan suulla ilmoittanut:

*- Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan,
ja hänelle annetaan nimeksi Immanuel -*

se merkitsee: Jumala on meidän kanssamme.

Unesta herättyään Joosef teki niin kuin Herran enkeli oli käskennyt ja otti Marian vaimokseen.

Saarna Pastori Johanna Porkola

Olen puhunut joskus Vanhan testamentin lukemisesta. Miten mielenkiintoinen se onkaan, juuri ihmislunnon ja -mielen tutkiskelussa. Vaikka Vanha testamentti ei suoraan kerro Jeesuksesta ja julista evankeliumia suoraan, on se siellä kirjoitettu, Jumalan pelastussuunnitelma. Matteuksen evankeliumin alusta luemme vielä selvän selonteon Jeesuksen sukujuurista. Se on hyvin mielenkiintoinen sukuluettelo. Vanhan testamentin tarinat kertovat myös vanhemmista, monenlaisista isistä ja äideistä. Se on muuten uskomatonta, miten paljon siellä puhutaankaan vanhemmuudesta. Siksi tämä tarina tänään, Joosef ja hänen unensa, on niin sopiva tuohon jatkumoon. Tarina on kuitenkin sillä tavalla erilainen, että avioliittoaikaissa oleva mies saa tulevasta vaimostaan hyvin ikäviä uutisia. Tieto on järkyttävä. 5. Mooseksen kirjan mukaan, jos nainen rikkoo kihlauksen pyhyden toisen miehen kanssa, niin heidät molemmat kivitetään. Meille kuitenkin kerrotaan, että Joosef on armelias mies. Hän on hyvä mies, eikä pidä riidasta ja häväistyksestä. Mietin, miten hyvän maallisen isän Jeesus tästä miehestä saakaan. Matteuksen tarinassa Marian tarina jää taustalle, se kerrotaan toisaalla Luukkaan evankeliumissa. Matteus puhuu juutalaisille, jossa miehen rooli on voimakkaampi ja tärkeä.

Enkelin tehtävä, tähtäyspiste on kertoa tulevan lapsen nimi. Jeesus on kreikkalainen muunnos heprealaisesta nimestä Joosua: Herra on apu. Lupaus lapsesta joka pelastaa kansansa sen synneistä, on lupaus Messiaasta. Matteuksella painopiste on nimenomaan syntien anteeksiantaminen. Toinen merkittävä ja vähän kiistanalainen seikka on, että Joosef on Daavidin sukua. Juutalainen ajatus alunperin on, että Jumalan valitsema pelastaja on Daavidin sukua. Evankelista ei pohdi sitä, mitä moni kenties pohtii, että eihän Joosef ole Jeesuksen isä. Tämä ei ole ongelma kirjoittajalle. Toinen nimi mitä Jeesuksesta käytetään, on Jesajan kirjan mukainen, Immanuel (Jes 7: 14). Se on hepreaa ja tarkoittaa: meidän kanssamme Jumala. Tämä ajatus toistuu monessa kohtaa, vaikka nimi Immanuel ei toistukaan. Erityisesti evankeliumin lopussa, Jeesus antaa kaste- ja lähetyskäskyn: ”... ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivän maailman loppuun asti.” (Matt 28:20). Tai, ”missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään.” Matt 18:20. jne.

Joosef vaikuttaa olevan niin kuin Maria: he uskovat sen sanan, joka heille annetaan. Alkukristityissäkin on niitä joukkoja ja seurakuntalaisia, joille oppi neitsestä syntymisestä on ollut vaikea uskoa. Sitä ei ole pidetty tärkeänä. Matteusta ja Luukasta lukuunottamatta, muut Uuden testamentin evankeleista eivät edes taida tuntea tätä ajatusta. Jotkut Raamatun ulkopuoliset jopa vastustivat sitä. Se ei kuitenkaan vaikuta siihen, miten he pitivät Jeesusta pelastajana ja vapauttajana. Se ei ole pelastuskysymys, vaikka monelle hyvin tärkeä onkin.

Kaikista vaikeinta tämä neitsestä sikiäminen on meille ja meidän sukupolvellemme, johonka nyt viittaaan hyvin laajassa mielessä. Tieteen ja teollisen maailman laajetessa 1900-luvun aikana, meidän ajatuksemme henkimaailmasta, uskosta ja uskonnollisuudesta ovat alkaneet murentua. Myös tarkoituksellista alasajoa on ollut ja on edelleen. Ympäröivä maailma tuntuu olevan valovuosien päässä siitä maailmasta, jonka Raamatusta luemme. Satuihin ei ole lupa uskoa, vaikkain joitakin satuja ylläpidetään markkinavoimien taholta. Tontut ja Joulupukki on hyvin tuottoisia satu markkinoiden kannalta ja sille annetaan paljon tilaa ja uskoa.

Ehkä jotkut teistä huomasivat tai kuulivat sellaisesta episodista joka meillä oli tuon Voima Hall:n joulukuusen tähden tai sanotaanko tähdettömyyden kanssa. Alunperin siihen oli laitettu latvaan tonttu. Jostakin syystä Finlandiakylän vapaaehtoisille koristelijoille oli kerrottu, että suomalainen tapa on laittaa kuusen latvaan tonttu. Sitä aikamme päivittelimme, mutta Aino sai oikean informaation perille ja latvaan vaihdettiin tähti. Tämä mielestäni osaltaan kertoo sitä tarinaa, jossa tontut ja henkiolennot herätetään eloon paljon mieluiten kuin tarina, evenkeliumi Jeesuksesta seimessä maailman pelastajana ja syntien sovittajana. Suomi on verrattain aikaisista ajoista ollut kristittyjen lähetysaluetta. Ensimmäiset kaularistit löytyvät haudoista jo 900-luvulta, eli rauta-ajalta. Kristilliset vaikutteet Suomeen tulivat niin idästä kuin lännestäkin. Uskon että tarina Jeesuksesta seimessä on ollut tarina, joka on koskettanut ihmisiä myös silloin. Tähti on kuljettanut paimenet ja kuninkaat seimen luokse ja missäpä muualla kuin pohjoisen kaamoksen keskellä tähden valon seuraaminen on ollut uskottavaa ja mahdollista. Siksi se joulukuusen tähti on monessa suomalaiskodissa kuusen latvassa. Tähti johdattaa Jeesuksen luo.

Jumalan sana, totuus on vaikea tämän maailman sulattaa. Voimme vain kuvitella niitä ajatuksia, jotka Joosefilla olivat ensin epäilysten ja sitten unessa ilmestyvän enkelin viestin jälkeen. Joosef ei tiennyt, ei näyhnnyt vaan uskoi sanaan. Hän uskoi Jumalan viestintuojan ilmoitukseen siitä, että Jumala ei ole maailmaansa hylännyt vaan lähetti poikansa, joka on jokapäivä meidän kanssamme maailman loppuun saakka. Onnellinen se joka sen uskon on saanut ja sen uskon varassa tänäänkin elää.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury